

protož pobožní zpytatelové veliké knihy na tu píseň *Magnificat* sepsali. A praví mnozí, že v celém svatém Písmě žádná píseň se nenachází, která by se mohla této vyrovnati, a že také žádná modlitba po Modlitbě Páně a Pozdravení anjelském mocnější není.⁽⁶⁾ Protož celou zde jsem postavil, aby pobožný křesťan někdy se ji mohl modliti aneb s svatou církví katolickou ji zpívati, kteráž nade všeckny jiné písně šlechetněji a líbezněji se zpívati může.

Ó nejsvětější Panno, připomínám tobě tu nevypravitedlnou radost, kterou jsi v tvém srdci měla, když jsi tu svatou píseň radostně zpívala. Co jest sobě v ten čas tvůj duch myslil a co jest tvůj rozum na to říkal, když jsi zase poznova Duchem svatým naplněná a v lásce boží všeckna pohřízená byla? Protož takové řeči tehdáž jsi mluvila, které my v poníženosti raději se máme modliti než mnoho o nich rozpakovati, neb rozum náš od jasného blesku těch nebeských řečí bývá teměř zaslepený, že těch hlubokých tajemství, které v nich uchované jsou, grunтовně nemůže postihnouti. Požehnaný budiž Pán Bůh všemohoucí, který tobě tolikráte dobrodiní prokázal a každý den více a více tě ními obdařoval. Ó nejsvětější Panno, i já až posavád mnohonásobná dobrodiní skrze tebe jsem přijal, za které jsem jemu nikdy hodně neděkoval; protož poníženě tebe žádám, abys nedostatek můj nahradila a jemu tvou svatou píseň *Magnificat* za mě obětovala, kterou sobě žádám tvýma usty a tvým srdcem zpívati a jemu za mně i tobě prokázané dobrodiní děkovati.

Nenavrátila se pak Maria hned zase domu, ale teměř za tři měsíce pořád u Alžběty zůstala, čehož největší příčina byla, aby skrze Marie a Ježíše přítomnost tím větší požehnání a spasení tomu domu se stalo. Což pěkně svatý Ambrož potvrzuje, řka: Maria netoliko pro tovaryšstvo tak dlouho u Alžběty zůstala, ale také pro větší dobré svatého Jana.⁽⁶⁾ Neb jestliže v prvním do domu vjíti Marie tak velikých milostí nabyl, že na pozdravení Marie v životě své matky plesal, a Alžběta Duchem svatým naplněná byla, co se domníváme, jak mnohém větších milostí jim přítomnost tak dlouhá Marie přinesla a udělila? A proto nejsvětější Panna dala se svatý Alžbětě namluviti, že tak dlouho u ní zůstala, aby ona její přítomností tím více se nasýtila a skrze ni více darův a milostí od Boha dosáhnouti mohla. Ale co se domníváme, kterak svatá Alžběta tý nejsvětější Panně sloužila? Pomyslme sobě, co bychme my byli učinili, kdybychom tehdáž živi byli a tu milost měli, že by nás nejsvětější Panna v našem příbytku byla navštívila? Zdaliž bychom se byli vši mocí nevynasnážili dnem i nocí s srdečnou láskou a radostí mateři Spasitele sloužiti? Věřme pak tomu, že svatá Alžběta stokrát více učinila, než bychom my snad byli učinili, neb víceji ona nad nás svatá byla, a čím lepeji důstojenství Marie skrze Ducha svatého poznávala, tím také víceji a pilněji jí sloužila. Neb jsouce ta svatá matrona Duchem svatým naplněná, dokonale poznala, že Maria jest ta svatá Panna a Matka, která Mesiáše a Spasitele světa má poroditi, o jejížto slávě a důstojenství tak mnoho proroci předpověděli a po které předkové jejích, otcové